

ע"פ 3792/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 3792/18

לפני:

כבוד השופט נ' הנDEL

כבוד השופט ד' מינץ

כבוד השופט א' שטיין

המעורער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק הדין של בית המשפט המוחוזי מרכז-lod

בתפ"ח 4627-03-16 שניתן ביום 28.03.2018 על-ידי

סגנית הנשיא השופטת ר' לורך והשופטים צ' דותן וד'

עטר

תאריך הישיבה:

כ"ה בתשרי התשע"ט (04.10.2018)

בשם המעורער:

עו"ד אבי חימי ועו"ד משה וייס

בשם המשיבה:

עו"ד איתמר גלבזיש

פסק דין

השופט א' שטיין:

1. בפנינו ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחוזי מרכז-lod (סגנית הנשיא השופטת ר' לברך, והשופטים צ' דותן וד' עטר) מיום 28.3.2018 בתפ"ח 4627-03-16 אשר גזר על המערער 4.5 שנות מאסר בפועל, 18 חודשים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

מאסר מותנה וכן פיצוי למתלוונת בסך של 75,000 ש"ח, לאחר שהרשיינו בשורה של עבירות בגין, סחיטה ואיומים כמפורט להלן.

העובדות

2. המערער הורשע על-פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבודות כתוב האישום המתוקן בשורה ארוכה של אישומים שעוניים עבירות בגין בקטינה, כדלקמן: עבירה של הטרדה מינית כלפי קטינה בת פחות מ-15 לפי סעיפים 3(א)(6)(א) בלבד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; שיש עבירות של גרם מעשה מגונה שלא בהסכמה חופשית בקטינה בת פחות מ-16 שנה לפי סעיף 348(ב) בלבד עם סעיפים 345(ב)(1) ו-350 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין); תשע עבירות של גרם איינוס בנסיבות מחמירות – בעלייה שלא בהסכמה חופשית, כלפי קטינה בת פחות מ-16 שנה לפי סעיף 345(ב)(1) בלבד עם סעיפים 345(א)(1) ו-350 לחוק העונשין; שתי עבירות של עשיית פרסום תועבה ובו דמותו של קטין לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין; עבירה אחת של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין; עבירה אחת של איומים כלפי סעיף 192 לחוק העונשין; שתי עבירות של סחיטה באוימים כלפי סעיף 428 לחוק העונשין; שתי עבירות של גרם מעשה סדום שלא בהסכמה חופשית בקטינה בת פחות מ-16 שנה לפי סעיף 347(ב) בלבד עם סעיפים 345(א)(1), 345(ב)(1) ו-350 לחוק העונשין; עבירה אחת של ניסיון לסחיטה באוייםים כלפי סעיף 428 בלבד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

3. לפי העבודות של כתוב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למשיבה, במחצית השנייה של שנת 2012 או תחילת שנת 2013, נוצר קשר בין המערער, שהיה באותה עת בן שבע-עשרה וחצי, לבין קטינה, ילידת يول 2000, המתגוררת בארה"ב (להלן: המתלוונת). הקשר בין השניים נוצר דרך האינטרנט באמצעות אפליקציית שיתוף תמונות והתנהל באמצעות רשתות חברותיות שונות ואפליקציות למסרים מיידיים (כגון תוכנת "Kik" ותוכנת "Skype", המאפשרות שליחת קבצי תמונה ווידיאו וכן שיחות וידאו). המערער ניהל שיחות אלה עם המתלוונת כזו נמצאת ביתה שבארצות הברית.

4. בשיחתם הראשונה, ביקש המערער מהמתלוונת לשלוח אליו תמונות עירום שלה, והוא נענתה בבקשתו ושלחה לו תמונה שלה בחזיה ותחתונם. המערער והמתלוונת המשיכו לשוחח מעט לעת באמצעות Kik והמערער ביקש מהמתלוונת לשלוח לו תמונות עירום נוספות, אך הפעם היא סירבה. בשלב זה החל המערער לאיים על המתלוונת כי יפרסם באינטרנט את התמונה שללה לו בשיחתם הראשונה, אם לא תיענה בבקשתו. בעקבות איום זה, שלחה המתלוונת למערער תמונה נוספת שבה היא מצולמת בעירום. כמתואר בכתב האישום, המפרט שניים עשר אירופים שונים, המערער המשיך להלך אימים על המתלוונת, באמצעות שיחותם ב-Kik ו-*Skype*, תוך שהוא מאים עליה כי אם לא ת מלא אחר דרישותיו הוא יפרסם באינטרנט את התמונות שללה לו. כך, המערער שוחח עם המתלוונת על תכנים מיניים ודרש ממנו לבצע מעשים מיניים בעצמה. מעשים אלה כללו התערתנות מול המצלמה, מגע בשדייה ובאייר מיניה וכן החדרת אכבעות וידית של מברשת שיער לאיבר מיניה ולפי הטענה שללה – תוך שהוא, המערער, צופה בנעשה לשם גירוש וסיפוק מיניו. בשל איומי המערער, המתלוונת ביצעה עצמה את המעשים האמורים כאשר הוא צופה בה בזמן אמת בשיחת וידיאו או דרך תמונות וסרטונים שללה לו בהתאם לדרישותיו. כאשר לא יכולת המתלוונת לבצע עצמה את המעשים המיניים, היא ניהלה עם המערער שיח מיני, תוך שהוא מענג את עצמו עד אשר מגיע לסייעו.

5. כתוב האישום המתוקן מחזקיק, כאמור, שנים עשר אישומים ומתפרש על פני שמונה עשר עמודים. אין רואה צורך וטעם בפирוט כל מעשיו מעוררי הסלידה של המערער, אך כדי לעמוד על טוב המעשים הללו ועל אופיים אתר שנים מהאישומים. האמור באישומים אלה מייצג נאמנה את שיטת פועלו של המערער. לפי אחד מהאישומים, ביום 26.11.2013, ניהלו המערער והמתלוננת שיחת וידאו באמצעות Skype. המערער הורה למטלוננת להוריד את בגדיה, לגעת בשדיה ולדבר באופן מיני, תוך שהוא מנחה אותה כיצד לפעול ומה להגיד. גם כאשר אמרה המטלוננת שעילה לסייע את השיחה בשל הגעת הוריה, הוא דרש ממנה להמשיך את השיחה ולנעול את דלת חדרה. המטלוננת ביקשה שהמערער יסתפק בכך שהיא תשלח לו תמונות עירום, אך הוא דרש לראותה בזמן אמת, וכדבריו - "Live". המערער דרש מהמתלוננת להחדיר את אצבעותיה לאיבר מינה ולהשמיע קולות הנאה ולאחר מכן דרש ממנה להחדיר חפץ לאיבר מינה, על אף שהמתלוננת הבירה כי אינה מעוניינת בכך. בשל הatzrothiot של המערער, החדרה המתלוננת לאייר מינה ידית של מבreset שיער, ולאחר מכן ביקשה את רשות המערער להחדיר אצבעות במקום ידית המברשת, שהכhibaלה מה מז. המערער דרש כי המתלוננת תחדיר שלוש אצבעות לאיבר מינה, ומשאמרה לו המתלוננת שאינה יכולה לעשות זאת, חזר ודרש ממנה להחדיר שוב את ידית המברשת. כאשר המתלוננת אמרה שאינה יכולה לעשות זאת, החל המערער לספר מאחד עד חמישה כדי לחתה להבין שאחריו ישיע ל"חמש" יפרנס את תמונות העירום שלה באינטרנט. נכון ייומ זה, החדרה המתלוננת את ידית המברשת לאיבר מינה תוך שהיא מתחננת בפני המערער שירשה לה להפסיק את המעשה. המערער המשיך בשלו. הוא דרש מהמתלוננת להחדיר אצבעות לאיבר מינה ולגעת בשדיה תוך שהמתלוננת ממשיכה להתחנן בפניו שיפסיק ונכנעת לדרישותיו. בהמשך, הורה המערער למטלוננת "לגנו כמוה כלבה" והחל, כמו קודם, לספר מאחד עד חמישה כדי שהמתלוננת תהשוו שם ואשר יגע ל"חמש" יפרנס את תמונותיה באינטרנט. לאחר הגיעו לשיפורו המיני, הורה המערער למטלוננת לחודל וסייע את השיחה.

6. באירוע נוספים שהתרחש ביום 14.7.2014, שוחח המערער עם המתלוננת ב-Kik ושאל אותה האם השיגה עבورو תמונות עירום של חברותה (לאחר שדרש זאת ממנה בשיחה קודמת והקציב לה זמן לשם ביצוע המשימה). משענתה המתלוננת כי היא "עובדת על זה", אמר לה המערער כי יש לה יומם נוספת לבצע זאת, אחרת "היא יודעת מה יקרה", בהתקוונושוב לפרסום תמונותיה באינטרנט. לאחר מכן, דרש המערער מהמתלוננת שתשלח לו תמונות נוספות שבהן היא מצולמת בעירום והמשיך לדרוש ממנה עוד ועוד תמונות. המתלוננת נכנעה לדרישות אלה ושלחה למערער תמונות בהן רואים את איבר מינה ואת פי הטבעת שלה וכן תמונה שלה עם ידית המברשת בתוך איבר מינה. לאחר מכן, דרש המערער מהמתלוננת שתחדיר את ידית המברשת לפי הטבעת שלה וסירב להיענות לבקשתה להשתמש באצבעה במקום ידית המברשת שהכhibaלה. המתלוננת שלחה למערער תמונה בה ניתן לראות את איבר מינה ואת אצבעה בתוך פי הטבעת, והמערער חזר ודרש ממנה שתחדיר את ידית המברשת לפי הטבעת שלה. המתלוננת נכנעה גם לדרישתו זו ושלחה למערער תמונה בה ניתן לראות את איבר מינה ואת ידית המברשת בתוך פי הטבעת שלה. בתגובהו, דרש המערער מהמתלוננת שתחדיר את ידית המברשת עמוק יותר לפי הטבעת שלה ושתשלח לו תמונה בה ניתן לראות את פניה. המתלוננת שלחה למערער תמונות נוספות, תוך שהיא מתחננת בפניו שיפסיק בשל הכאבם, אולם המערער המשיך לעמוד על שלו. לאחר קבלת התמונות הנוספות מהמתלוננת, הוא שב ודרש ממנה להחדיר את ידית המברשת לאיבר מינה. המתלוננת עשתה כן ושלחה למערער תמונה המתעדת זאת – כך, עד שהמערער הגיע לשיפורו הניסיון וסייע את השיחה.

גמר דין של בית המשפט המחוזי

7. בגזר דיןנו מיום 28.3.2018, עמד בית המשפט המחוזי על חומרת מעשיו של המערער, אשר ביצעה את

עבירות המין ושאר העבירות המתוארכות לעיל בקטינה בת שלוש-עשרה שנים מארכה למעלה משנה. בית המשפט התייחס לחומרתן היתירה של עבירות מין בראשת האינטראנס ולפגיעה הקשה בערכיהם חברתיים בסיסיים אשר גולמה בעבירות אלה. כך, קבע בית משפטträ קמא כי מידת הפגיעה במלוננט ובחברה בכללותה הינה משמעותית ביותר נוכח המעשים המינניים הקשים שגרם המערער לממלוננט לבצע בעצמה בגיןו, תוך הטלת אימה על הממלוננט כי אם לא תפעל בהתאם לגחמותיו הוא יפרנס ברבים תМОנות וסרטוניים המתעדים אותה במצבים אינטימיים. בית המשפט התייחס בקשר דינו המפורט לביזוי וההשפה שהממלוננט סבלה מידי המערער כאשר זה חודר לפרטיותה בעודה בביתה, רומים את כבודה ואת חופש רצונה ופוגע בשולמה הנפשי והגופני, תוך שהוא זורע בה, לצד הכאב הפיזי, אימה וחוסר אונים.

8. כמו כן נתן בית משפטträ קמא את דעתו על תסקורי שירות המבחן אשר פירטו את נסיבות חייו של המערער. המערער הוא בחור צעיר (כבן שמונה עשרה בעת ביצוע המעשים המתוארים לעיל) ונוטל עבר פלילי. הוא תיפקד באופן חיובי במסגרת הלימודיות ובשירותו הצבאי. המערער הודה בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות על מעשיו, וכן יתר את העדת הממלוננט ואת המעד הקשה של מסירת עדות, על כל הכלוך בכך. כתוצאה מתשיקרי המבחן, המערער לקח חלק בהליך טיפול משמעותי ואינטנסיבי וביטה הבנה כלפי התנהלותו הפוגענית והפסולה. יחד עם זאת, מהתשיקרים עליה כי חרף ההליך הטיפולי, המערער עודנו מחזק במידה מוגנתה רגשות כלפי מעשיו ועוד נכונה לו כברת דרך ממושכת לשיקום מלא ועליה לפסי חיים נורמטיביים. בית המשפט עמד גם על מסוכנות המערערabis לשם לב למאפייני אישיותו, מורכבות מצבו ואבחנות פסיכיאטריות בתחום המין, וקבע כי מושא הליך טיפול "יעודי אורך-טוחן לא ניתן לבטל את הסיכון כי המערער יבצע בעתיד עבירות מין נוספות. לבסוף, התייחס בית משפטträ קמא גם לתשיקirk הקורבן אשר תיאר את מצבה של הממלוננט, כיום בת שבע עשרה. תשיקיר זה קובע כי המעשים שביצע המערער בממלוננט הותירו אצל (שלא בפתח) נזקים נפשיים שפגעו בכל מישורי חייה, אשר כוללים קשיי שינה, סייטים וחרדות. הממלוננט נמנעת משימוש במחשב ובאינטרנט נוכח החשש שתיפגע שוב. המערער גרם לממלוננט לעשות מעשים אקטיביים כדי לפגוע בעצמה, וכתוואה מכך הממלוננט אינה מצליחה להשתחרר מתחווה עצה של בושה ורגשות אשם. תחששות כאמור גורמות לממלוננט להתבזבז ואף לחסוב מחשבות אובדן.

9. בהתבסס על המכול המידע הרלוונטי שקיבל לידי, קבע בית משפטträ קמא כי מתוך העונש ההולם בגין העבירות שביצע המערער עומד על 4-7 שנות מאסר בפועל. בית המשפט לא מצא טעמים לסתיה ממתחם העונשה הנוגג לפחות, אך לאור האפיק השיקומי בו נמצא המערער ובהתחשב בגלוי הצעיר, החליט לגזר את עונשו ברף התחthon של המתחם. לפיכך, גזר בית משפטträ קמא על המערער ארבע וחצי שנות מאסר בפועל, שמונה עשר חודשים מאסר על תנאי, וחיבקו לשלם לממלוננט פיצוי כספי בסך של 75,000 ש"ח.

מכאן הערעור שבפניינו.

טענות הצדדים

10. סניגורו של המערער טען בפניינו, כי שגה בית משפטträ קמא בכך שלא מצא טעמים לסתיה לפחות ממתחם העונשה. לטענת הסניגור, מן הדין היה להתחשב במאਮץ השיקום המשמעותיים של המערער, בגלוי הצעיר, בליךיה מידית של האחריות על מעשיו, ובhaiותו נוטל עבר פלילי. מטעמים אלה – כך לדברי הסניגור – ניתן וראוי היה לסתות ממתחם העונשה ולהפחית מתקופת המאסר שהושטה על המערער, כך שעונשו יהיה מידתי ויאפשר לו לחזור מהר יותר

לחים נורטטיביים. הסניגור הוסיף וטען, כי טעה בית משפט קמא בכך שקבע את מתחם הענישה מבלתי להתחשב בסיבות שהביאו את המערער לבעצם את העבירות, ובפרט את יכולתו המוגבלת, כנער מתבגר, להבין את פשר מעשיו ואת הפסול שביהם – נסיבות שבית המשפט חייב היה ליחס בحسابו, אילו فعل לפי סעיפים 40ט(א)(5) ו-40ט(א)(6) לחוק העונשין.

11. באשר לפסקין דין שהדריכו את בית משפט קמא בקביעת המתחם, טען הסניגור כי אלו אינם שייכים לעניין מאחר שרובם עוסקים בנאים שעברו את גיל הקטינות לפני שנים רבות ושבגוו בקרובנות רבים, להבדיל מקרים אחד, כמו בענייננו. לשיטת הסניגור, שכלל כל הנסיבות דלעיל – לרבות פוטנציאלי החזרה לחים נורטטיביים הгалום במערער – צריך היה להוביל את בית משפט קמא לקביעת מתחם ענישה חמיריה פחות מזה שנקבע. הסניגור ביקש גם שנתחשב במצבו הנפשי הרעוע של המערער בעקבות הרשעה והעונש וכי נעמיד מול עינינו את מציאות הנסיבות לתקן את תוצאות מעשיו אשר כללו תשלום מזור של הפיצויים (75,000 ש"ח) שכאמור נפסקו לטובה המתлонנת (ראו בהקשר זה את הנחיות הענישה שבסעיף 40 יא(5) לחוק העונשין).

12. המשיבה לא רואה את הדברים עין בעין עם הסניגור. לטענה, עונשו של המערער הוא עונש ראוי – אף קל – בהתחשב בכך שמדובר בפגיעה אכזרית, סדרתית, שיטית ומחושבת בקטינה בת שלוש-עשרה, אשר ארוכה למעלה משנה. המדינה סומכת אפוא את ידיה על גזר דין של בית משפט קמא, תוך שהיא מדגישה את ריבוי האישומים בהם הורשע המערער.

פסקין משפטי

13. מהتسיקיר המשפטים שהוגש בפנינו על ידי שירות המבחן, עולה כי המערער אכן לוקח אחריות על מעשיו ועל הפגיעה הקשה שגרם למחלונות, מביע חרטה ומזכיר בהתנגדותו הפגענית, אותה הוא מייחס למצבו הנפשי באותה עת. לדבריו, מצבו דאז נשלט על ידי חרדות ואגריות, להן לא הצליח לחת ביטוי, וכן על ידי צורך בשליטה. בនוסף, מבטא המערער נוכחות להמשיך בטיפול האינטנסיבי בו החל, ומדגיש את חשיבות הטיפול עברו ותרומתו הרבה להבנת בעיותו וההתמודדות עמן. לצד כל אלו, מציין הتسיקיר המשפטים כי המערער מחובר לפגיעות אותן גרם למחלונות בעיקר שכלתנית: הוא מבין את שמעונות ומהותן, אך מתקשה בחיבור רגשי ממשי למעשיו ובהבעת אמפתיה.

דין והכרעה

14. לאחר ש שקלתי בכבוד ראש טענות הצדדים, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להידוחות. המקירה שבפנינו איננו מסוג המקרים אשר יש בהם חריגה ממשמעות מהעונש הראווי ושמצדיקים בשל כך הטעבות בגזר הדין של הראכאה הראשונה (ראו ע"פ 5944/13 סלמאן נ' מדינת ישראל בפסקה 11 (18.2.2014); ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל בפסקה 5 (9.10.2016); ע"פ 3091/08 טיגר נ' מדינת ישראל בפסקה 11 (29.1.2009); ע"פ 14/7 פלוני נ' מדינת ישראל בפסקה 15 (6.7.2015)).

15. עסקין בעבירות מין חמורות אשר בוצעו באמצעות האינטרנט, במשך למעלה משנה, בילדת בת שלוש-עשרה (שבלה מידי המערער גם לאחר הגעה לגיל ארבע-עשרה). בית משפט זה פסק לא אחת כי עבירות מין המבוצעות דרך האינטרנט ראיות לעונשים חמירים חרף העובדה שמדובר במרחב וירטואלי ולמרות העדרו של מגע

פייזי בין התקוף לקורבן (ע"פ 707/14 לעיל; ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל (16.1.2014)). לעומת אלה יש חומרה יתרה נוכח הקלות שבה ניתן לבצע כשהתקוף פועל מתוך ביתו-מוצרו, כשהוא מתחבא במרחביו המוכר, הבתווח, והבלתי נראה וביכולתו לפגוע בקורבנות רבים – או להסב פגעה מותמתת לקורבן אחד, כמו במקרה דכאן – כאשר הסיכוי שייתפס ויתן את הדין על מעשיו הוא נמוך. הסיבה הוירטואלית והרחוק הפיזי בין התקוף לקורבן מביאים גם לריחוק נפשי של התקוף מהעבירות אותן הוא מבצע, דבר שבמקרים רבים מקל על ביצוע העבירה. עיין התקוף, קורבנו – ולדה, נערה או אישة הנמצאת אי שם בעיר אחרת, או במדינה אחרת – משול לדמות הלקואה מסרט ואיננו נתפס, על-פי רוב, כדאם אמיתי העובר באותו מקום או שאות מסכת התעללות קשה, שכן הפגיעה הגוף מותירה צלקות عمוקות בנفسו.

16. מן הצד השני ניצב הקורבן הנשפט והמנצל מינית: המתлонנת. בדיק כמו התקוף, נמצא בבייטה, אך ביתה כבר אינו מבצרה מאחר שהתקוף יכול לפגוע בה שם בכל עת שייחפו. המאפיין הייחודי של עבירות מין-בנסיבות המבוצעות בראש האינטרנט הוא היכולת "لتפוס" את הקורבן בכל עת ובכל מקום, גם במקום שנראה בטוח ביותר, כמו חדרה הפרטי של המתлонנת בבית הוריה, ולהתקוף אותה שם ללא רחמים כאשר בני ביתה – הורים, אחיהם, ואףלו בני זוג – נמצאים מעבר לדלת ואינם יודעים דבר. החדרה הקשה לפרטיותה ולהיה של המתлонנת והרס של המרחב המוגן שלה הינם חמורים פי כמה עת שמדובר בלבד או בנהריה. המאפיין הייחודי הנוסף של עבירות מין – בסricia המבוצעות במרחב הוירטואלי הוא מעשים מותחכים של שחיטה ואיומים אשר גורמים לקורבן לפגוע בעצמו, בנגד גמור לרצונו, על ידי פעולות בעלות אופי מיני. ביזוי וביטול ה"אני" שחוווה ילדה או נערה דוגמת המתлонנת דכאן הם קשים ביותר. מדובר באובדן מוחלט של שליטה על גופה ועל חייה, אובדן של תחושת החירות האישית, ביטול הפרטיות, חיים בצל פחד, וחשש תמיד מסכנות מין נוספות ומביוז פומבי (במקרה שהתקוף יפרסם באינטרנט את תמונותיה ואת סרטי הוידאו של המתлонנת).

17. ברו הוא, כי מאפיינים אלה מוסיפים לחומרת העבירה ולצורך החברתי בהרთעת יחד ובהרתעת רבים מן המיעשים שלהם היינו עדים כאן. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר העבירה מבוצעות כלפי קטינים וקטינות שנפשם, אישיותם וזהותם המינית טרם התעצבה (ע"פ 6802/14 פלוני נ' מדינת ישראל (6.1.2015); ע"פ 6092/10 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.2012)). עבירות מין במרחב האינטרנט, ובפרט עבירות של שחיתת מין מקטינים, הפכו זה מכבר לתופעה גלובלית נפוצה שאינה יש להזעע מכל וכל (ראו, למשל, את פסק דין של בית המשפט האנגלי לעערורים פליליים, אשר דין נאשם בן-31 שביצע עבירות הדומות לאלו שבahn עסakin, למסר בפועל של תשע שנים וחודשים, אחרי שהתחשב בכך שמדובר היה באזרחות נורמטיבי מכל יתר הנסיבות, שהבע Chrysta כנה על מעשיו: [2013] R. v. W. EWCA Crim. 1475). תופעה זו הטרידה את ארגון האומות המאוחדות שהזמין דו"ח מיוחד אודוטיה, אשר עמד על חומרת מצב במרחב האינטרנט באמורו כך:

Fast-paced technological innovation and widespread and increasing accessibility of ICTs," including high-speed Internet and mobile devices with Internet connectivity, have transformed societies around the world. Children in particular have increased access to ICTs and, in recent decades, have tended to adopt these technologies from an early age, resulting in ICTs becoming thoroughly embedded in their lives. This context facilitates opportunities for the misuse of ICTs to abuse and exploit children. Children can easily engage with strangers and exchange large data files, while the possibilities for parental supervision and monitoring are restricted. Children are also at particular risk as they often do not fully understand threats associated with the use of

ICTs, or are not sufficiently aware that, once shared, control over such material is effectively waived." (United Nations Office on Drugs and Crime, *Study on the Effects of New Information Technologies on the Abuse of Children* 1 (2015

כפי שצוין בדו"ח, חשוב ורצוי להתמודד עם תופעה זו באמצעות חינוך, אולם כאשר החינוך נכשל (או איןנו במצב) מן ראוי להפעיל, למען הרתעה, אמצעי ענישה מחייבים שאינם חסימ על מבצעי העבירות גם כאשר ראים, לכארה, מידת הרחמים בענישה. רחמים בענישתם של עבריני מין במΡחוב האינטראקטיבי, כמהם ממשחק-סקום-אפס: שופט שמרחם על עברין ומפחית את עונשו, תוך החלטת ההרתעה הכללית, אינו מרחם על הקורבנות.

18. כאן המקום לציין כי המערער אכן ראוי להתחשבות מיוחדת לפחות גלו הצעיר, היעדר עבר פלילי ופוטנציאלי שיקום גבוה. להיות המערער ראוי להתחשבות מיוחדת כאמור מחייבת אותנו לבדוק אם הוא זכה לה בגין דינו של בית משפט קמא. בדקתי, ומצאת שכאן כך היה: בית משפט קמא גזר על המערער עונש מופחת בהשוואה לעונשים שראו לטליל בגין פשעי על נאים שאינם שייכים לקבוצה של בגין-צעיר, שהוחובתם נרשמו בעבר מעשי עבירה ושאין תחזית אופטימית ברורה לגבי שיקומם. לעומת זאת סוקרו על ידי בית משפט קמא, טווח העונשים שראו להטיל על נאים כאלה – לאחר שנמצאו אשימים בעבירות הדומות לאלו שבוצעו על ידי המערער, וקורבנם היה קטין – נע בין ארבע לשבע שנות מאסר בפועל.

19. נמצא אףוא כי בית משפט קמא הקל במידה הראיה את עונשו של המערער וכן, לדעתו, צריך לעצור, חרף התחזית האופטימית לגבי שיקום המערער בתסקירות המשפטים והערכני ביחס למצבו אשר הונח בפניו על ידי שירות המבחן. לכך יש שתי סיבות. הקלה נוספת בסופת בעונש המאסר שהושת על המערער פגעה בהרתעה כללית – שיקול חשוב שיש לשקתו בחשבון בגבולות העונש הקיימים, כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. שיקול זה הוא חשוב, ולידיו אף מכירע, לנוכח העובדה שכבר ציינתי: סחיטת-מין מקטין באמצעות האינטראנט היא עבירה של חדרי-חדרים, נגשה, קלה לביצוע וקשה לגילוי. עובדת חים מצערת זו מעכימה את תමיזיהם של עבריני מין למש את מאוזיהם מעוררי הסלידה ולספק את יצריהם המעוותים על ידי פגיעה בקטינים, כפי שקרה במקרה שבפנינו. בניסיות אלו, הדרך הטובה ביותר להקטין את התמיז המעוות ועמו את הפיתוי לבצע עבירות מן הסוג שבו עסקין היא להגדיל את עונש המאסר המוטל על העבריין (ראו: Gary S. Becker, *Crime and Punishment: An Economic Approach*, 76 Journal of Political Economy 169, 180 (1968); David S. Abrams, *Estimating the Deterrent Effect of Incarceration using Sentencing Enhancements*, 4(4) American Economic Journal: Applied Economics 32 (2012) (באהקה בשפה האנגלית)).

20. עירון ההלימה, אף הוא מעמיד מחסום בפני להקלת בעונשו של המערער מעבר לזה שכבר ניתנה לו על ידי בית משפט קמא. תיקון 113 לחוק העונשין, שנתן לעירון זה מעמד על, אינו מדבר על הלימה במובן הצר של ה-*lex talionis*. מדובר בתפיסה רחבה יותר של הלימה אשר רואה בענישת העבריין אקט שלטוני המכונן מחדש את שווי המשקל המוסרי שהופר על ידו. מדובר בתיקון כוללני אשר חייב לשקם את ערכה של הנגaguaה מן העבירה כאדם, לאחר שהעבריין של ערך זה ממנה, או הפחיתו, על ידי מעשה כפייה פוגעני. תיקון זה לא "עשה אם עונשו של העבריין לא יהיה שקול נגד מה שעולל לקורבונו. ראו Jean Hampton, *The Retributive Idea, in Jeffrie G. Murphy & Jean Hampton, Forgiveness and Mercy* 111, 131 (1988).

למרות שלא ראיינו את פניה של המטלוננט, שסבלה מידיו פגיעות קשות בגוף ובנפש, פסק הדיון שייצא מתחת לידינו צרייך שידבר גם אליה. עליינו לומר למטלוננט, ללא כח וסרך, כי Zukunftה היא Zukunftנו.

.21. אני מציע אפוא לחבריו לדחות את הערעור.

שפט

השופט נ' הנדל:

אני מסכימים.

שפט

השופט ד' מינץ:

אני מסכימים.

שפט

הוחלט כאמור בפסק הדיון של השופט א' שטיין.

ניתן היום, ג' בכסלו התשע"ט (11.11.2018).

שפט

שפט

שפט